

خبرها

واگذاری بدون نوبت سیم کارت

ایلنا : با عرضه به موقع و حتی زودتر از موقع سیم کارت‌های ثبت نامی تلفن همراه به طوری که متقاضیان بتوانند نیاز خود را در یک مدت زمان معقول از سیم کارت دولتی تامین کنند، قیمت بازار آزاد تلفن همراه کنترل خواهد شد. وفا غفاریان، معاون وزیر ارتباطات و رئیس هیات مدیره شرکت مادر تخصصی مخابرات ایران، در خصوص سیاست وزارت ارتباطات مبنی بر تک نرخی کردن قیمت سیم کارت در کشور با بیان این مطلب اظهار داشت : اجرای این سیاست بستگی به اقدامات وزارت ارتباطات در خصوص واگذاری سیم کارت‌ها دارد، به طوری که در ۲۲۲ شهر خارج از قرعه کشی و اولویت، سیم کارت واگذار شد، در همین راستا در خرداد ماه علاوه بر دو اولویت اعلام شده در قرعه کشی، سیم کارت ۱۰۰ شهر دیگر را هم به صورت کامل توزیع می‌کنیم که در مجموع چهار اولویت از برنامه جلوتر خواهیم بود. وی گفت : در تلاش هستیم که واگذاری‌ها را زودتر از اولویت انجام دهیم و تصور می‌کنیم به این ترتیب خرید از بازار آزاد مفهومی نخواهد داشت. غفاریان با اشاره به توسعه شبکه تلفن همراه و کاهش زمان تقاضا و دریافت سیم کارت افزود: به این ترتیب چیزی به عنوان واسطه گری و بازار سیاه وجود نخواهد داشت. معاون وزیر ارتباطات، سیاست تک نرخی کردن قیمت سیم کارت را یک امر روشن و واضح دانست و یادآور شد: عملی شدن واقعی این سیاست زمانی صورت می‌گیرد که شبکه کاملاً به روز شود. غفاریان تصریح کرد: انتظار ما برابری قیمت سیم کارت در بازار آزاد دولتی است که در حال حاضر فاصله کمی را دارد و امیدواریم با توزیع زودتر از اولویت‌ها باز هم این فاصله کمتر شود.

فرسودگی شبکه‌های آب رسانی

ایسنا : بیش از ۳۰ درصد شبکه‌های آب روستایی عمر ۲۵ ساله خود را به پایان رسانده‌اند و درصد بسیار از شبکه‌های آب‌رسانی در شهرها نیز نیاز به اصلاح و بازسازی دارد. عباسی شفיעی معاون وزیر نیرو در امور آب و فاضلاب گفت : مفضل بزرگ امروز بحث بهره‌برداری و نگهداری تاسیسات است به طوری که سالانه ۲۰ هزار میلیارد تومان جهت این امر در کشور صرف می‌شود که بیش از ۸۰ درصد آن از سوی دولت پرداخت می‌شود. وی تصریح کرد : این در حالی است که با این رقم می‌توانستیم معادل ۶۰ هزار کیلومتر بازسازی شبکه‌های فرسوده آبی را داشته باشیم. معاون وزیر نیرو خاطرنشان کرد : هم‌اکنون ۱۵ سال از تاسیس شرکت‌های آب و فاضلاب در کشور می‌گذرد و طی این مدت شاخص خدمات رسانی شهری در بخش آب از ۸۰ به ۹۸ درصد و در بخش فاضلاب از ۸ به بیش از ۲۱ درصد افزایش یافته است.

گفت وگویی هفته گذشته شرق با دکتر جمشید پژویان در نقد **اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم** یا **واکش برخی از حسابداران روبه‌رو شد**. **گفت وگویی ویژه** خبری شبکه دو سیما برنامه پنجشنبه شب خود را با حضور **پژویان**، **سلامی** (رئیس جامعه حسابداران خبره)، **خجسته** (معاون اسبق مالیاتی) و **مظاهری** (معاون کل وزیر اقتصاد) به این موضوع اختصاص داد و پاسخ مکتوب سلامی نیز در صفحه ۱۱ امروز به چاپ رسیده است. شرق ضمن جلب توجه خوانندگان به پاسخ دکتر جمشید پژویان استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی به جامعه حسابداران آمادگی خود را برای **انکماش دیگر نظرات موافق و مخالف این موضوع** اعلام می‌دارد.

■ ■ ■

با تشکر از ارسال نقد حسابداران و یا حسابرسان گرامی و محترم، این نقد سریع به مصاحبه چاپ شده را نشانه حفظ منافع صنفی می‌دانم که به علت ارتباط مستقیم با بازار به وجود آمده است. نفس این موضوع بسیار خوب است. اما متأسفانه بیشتر اقتصاددانان خوب کشور در مورد امور اقتصادی جامعه و سیاست‌گذاری‌ها مهر سکوت به دهان زده‌اند. من اطمینان دارم که نقدکننده یا نقدکنندگان گرامی می‌دانند که من به‌هیچ‌وجه قصد خرده‌گیری و یا ایراد به جامعه بسیار محترم و زحمتکش و موثر حسابداران و حسابرسان را که بعضی در دوره دکترا دانشجویی من بوده‌اند نه دارم و نه خواهم داشت. همچنین ضمن احترام قلبی بر صلاحیت تخصصی این عزیزان تاکید می‌کنم.

اما در پاسخ یا «نقد بر نقدی» که در روزنامه شرق از طرف بزرگواری چون آقای سلامی آمده است باید اظهار کنم که ایشان صحیح می‌فرمایند، در آغاز بررسی اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم آقای دکتر عرب‌مازار، آقای مهندس عبداللهی و بعضی از افراد دیگر شرکت داشتند، اما حتماً به خاطر دارند که در آن زمان اصلاحیه رویکرد کاملاً متفاوتی داشته و قرار بود همراه اصلاح نرخ مالیات بر شرکت‌ها (که من به شهادت گزارش‌های متعدد و مکتوب در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی طی سال‌های دهه هفتاد به نرخ‌های تصاعدی و فشار مالیات بر صنعت نقد گذاشته و حتی فشار مالیاتی بر تولیدکنندگان را در گزارش‌ها برآورد کردم و در کلیه مصاحبه‌ها و جلسات در دفاع از نرخ ثابت برای این پایه مالیات بحث کرده‌ام) روش اجرایی مالیات بر

مجموع درآمد نیز پیشنهاد شود، تا به تدریج کاهش درآمد ناشی از کاهش واقعی مالیات بر شرکت‌ها از طریق افزایش درآمد مالیات بر مجموع درآمد (که خوشایند بعضی‌ها نیست!) جبران شود. تا دولت به علت کاهش درآمد مالیاتی و عدم امکان جبران آن مجبور نشود که نه تنها همان روند درآمد مالیات بر شرکت‌ها را اعمال کند بلکه با برقراری مالیات تحت عنوان تجمیع عوارض فشار بر بخش تولیدی مورد حمایت را نیز افزایش دهد.

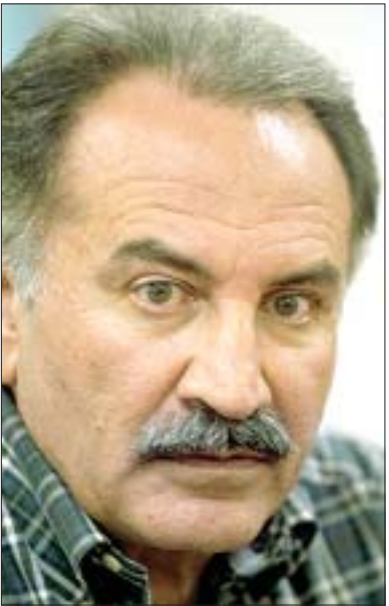
با تغییر وزیر وقت جناب آقای دکتر نمازی و رئیس سازمان جناب آقای دکتر عرب‌مازار جهت اصلاحیه پایه‌های مالیات براساس مطالعه، مشاوره و پیشنهاد شدند. من همواره با حفظ احترام برای کلیه عزیزان متخصص در همه رشته‌های علمی منجمله حسابداران و حسابرسان گرامی اعتقاد به استفاده مناسب از تخصص داشته‌ام. همچنین پیشنهاد کردم که مشابه عملکرد همه تصمیم‌گیرندگان کارآمد، باید نرخ‌ها و پایه‌های مالیات براساس مطالعه، مشاوره و پیشنهاد اقتصاددانان و آن‌ها نه هر اقتصاددانی بلکه متخصصین در اقتصاد بخش عمومی و یا اقتصاد مالیات‌ها تهیه و تنظیم شود. سپس آنچه که تنظیم شده که شامل پایه‌ها، نرخ‌ها و معافیت‌ها و جریمه‌های مالیاتی است، برای تنظیم به صورت مواد قانونی و تهیه قانون اجرایی، به وسیله حقوقدانان و حسابداران بررسی‌شده و قوانین مربوطه بدون دخل و تصرف را ساختار پایه‌ها و نرخ‌های مالیات که از تخصص این عزیزان به دور است تهیه شود.

متأسفانه روش اجرای مشاوره برای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم سال ۱۳۸۰ به هیچ‌وجه بر این اساس نبود و روال دیگری طی کرد. باید توجه کرد که مالیات‌ها و آثار اقتصادی آن یکی از مقولات کاملاً اقتصادی و پیچیده است. اینکه عزیزیانی سال‌ها در زمینه اجرایی مالیات‌ها تجربه دارند لزوماً به معنی دانش و تجربه کافی برای سیاست‌سازی اقتصادی نیست. همچنان‌که یک اقتصاددان متخصص نظریه‌های اقتصادی مالیات‌ها، متخصص و شخصی کارآمد برای اجرا و تشخیص مالیات نیست، همچنان‌که یک اقتصاددان با وجود گذراندیدن درس‌های متعدد حسابداری نمی‌تواند متخصص حسابداری تلقی شده و در زمینه آن اظهارنظر کند. اگر یک اقتصاددان بخواهد در مورد نحوه تنظیم حساب‌ها اظهارنظر کند حسابداران گرامی و نگارنده این نقدها چه خواهند گفت؟ پس چگونه است که هر

اقتصاد

پاسخ دکتر جمشید پژویان به جامعه حسابداران

اصلاحیه با رفتن نمازی تغییر مسیر داد

متخصص دیگری در مورد مسائل اقتصادی با شهامت اظهارنظر می‌کند.

در نامه اشاره به تحقیقات و نظریه‌های آنها که مربوط به اوایل قرن بیستم است شده است. نخست باید اظهار کنم این نیز از موارد بحث در زمینه غیرتخصصی نقدکننده است. اما جهت اطلاع ایشان باید بگویم که دیگر کشورها را به علت فقدان اجرایی مالیات به مجموع درآمد قرار داده بودند و به احتمال نزدیک به قطعی طراحان قصد داشتند با افزایش تدریجی مالیات بر مجموع درآمد نرخ‌های تصاعدی بر سود شرکت‌ها را حذف نموده و در انتها به یک نرخ ثابت مالیاتی دست یابند. اما مشروط بر برقراری و اجرای پایه مالیات بر مجموع درآمد که بتواند جبران کاهش درآمدهای مالیات بر شرکت‌ها و فشار به بخش صنعت را بنماید. این نکته کلیدی است که آقایان متوجه نیستند!

در خاتمه هر چند که بیشتر مصاحبه‌با من که در روزنامه محترم و شرقی چاپ شده بود از گفتار من نبوده، ولی این کار حرفه‌ای ژورنالیست محترم بوده که موجب اظهارنظرها و شفافیت بیشتر یک اصلاحیه از قانون مالیات‌ها شده است. باشد تا ژورنالیست‌های ما با ایجاد تحریک در متخصصین و مسئولین نقش کلیدی و مهم خود را در دستیابی به دموکراسی و نظارت بر امور مختلف به خصوص اقتصادی ایفا نمایند.

■

کوتاهی دامپزشکی و کاهش سطح زیر کشت میگو

لیل لطفی : از شروع فصل پرورش میگو بیش از یک ماه می‌گذرد اما فقط ۲۵۰ هکتار از مزارع میگو زیر کشت رفته است. در حالی‌که باید تاکنون ۵۰۰ هکتار از مزارع زیر کشت می‌رفت. در حال حاضر سطح زیر کشت میگو نسبت به سال قبل ۵۰ درصد کمتر شده است، در شرایطی که زمان زیادی تا پایان فصل ذخیره‌سازی میگو پرورشی باقی نمانده تا پرورش دهنده‌های میگو بتوانند طبق برنامه پنج هزار هکتار از اراضی میگو کاری را فعال کنند. امسال شیلات برآورد کرد: «پنج هزار تا پنج هزار و ۵۰۰ هکتار» از مزارع میگو زیر کشت برود تا تولیدی در سطح شش هزار تا شش هزار و ۵۰۰ تن به دست بیاید. البته این پیش‌بینی منوط به حل مسائل موجود بوده است. در حالی‌که تاکنون عمده مشکلات پرورش دهندگان میگو لانچل مانده هنوز «خسارت پرورش دهندگان بوهری» پرداخت‌نشده، «تسهیلات سرمایه در گردش میگو کاران» تامین نشده، سازمان دامپزشکی اجازه واردات «مولد سفید غری» را از «چین» نداده است و صندوق بیمه اطمینان لازم را برای پرداخت خسارت‌های احتمالی اعلام نکرده. در نتیجه بخش اصلی کار خوابیده، آغاز نشده و نمی‌توان پیش‌بینی دقیقی از وضع مزارع در پایان فصل ذخیره‌سازی– هفته اول مرداده‌ام– داشت. در مقابل اگر پیش از پایان مهلت کار مشکلات مطرح شده حل شود ماه آتی می‌توان گفت «در آبادان مزرعه‌ای زیر کشت رفته است یا نه»، «در بوشهر پرورش دهندگان قادر هستند سطح بیشتری را زیر کشت ببرند» و در نهایت «در هرمزگان و سیستان و بلوچستان چه میزان میگو تولید می‌شود.

■ **۲۰۰ هکتار مزرعه ملق**

در حال حاضر در آبادان فعالیتی در سایت‌های پرورش میگو دیده نمی‌شود. با وجود این که پنج سال از شیوع بیماری لک سفید در آبادان می‌گذرد اما هنوز همه سایت‌های پرورش میگو خوابیده‌اند. هیچ کدام از پرورش دهندگان حاضر نیستند این سایت‌ها را فعال کنند. حتی حاضر نیستند به سرمایه‌گذارانی که تمایل دارند در سایت‌های آنها سرمایه‌گذاری کنند اجازه فعالیت دهند. البته در سال جاری فرصت تازه‌ای برای پرورش دهندگان میگو در آبادان فراهم شده است. تا سال جاری شیلات ایران برنامه‌ای برای آبادان ارائه نکرده بود. سال جاری شیلات برای شکستن سد تولید در آبادان قراردادی را با شبکه آبی پروران آسیا و اقیانوسیه بست. اعتبار پیش‌بینی شده برای قرارداد به گفته شکوری ۴۵۰ میلیون تومان بوده که ۳۰۰ میلیون تومان تامین اعتبار شده ولی هنوز به دلیل فعال نشدن مزارع ابلاغ نشده است. با این حال شیلات برای اجرایی کردن طرح ۲۰۰ هکتاری در آبادان اعلام کرد در صورت بروز هرگونه خسارتی در سایت‌های آبادان حاضر است مایه التفاوت خسارت مطرح شده از سوی تولیدکنندگان و شرکت بیمه را بپردازد. شیلات همچنین اعلام کرد در تامین «لا‌رو» و «غذای میگو» تولیدکنندگان را حمایت کند. اما با وجود این امتیازها پرورش دهندگان کار در آبادان را دنبال نکردند. دلیل دنبال نکردن این کار از دید مهدی شکوری مدیرکل دفتر تکثیر و پرورش میگو و سایر آبریان «بالا بودن هزینه‌ها به دلیل فعال نشدن مزارع ابلاغ نشده است. به این دلیل شیلات درخواست کرد «سرمایه‌گذاران دیگری وارد آبادان شوند» که از بین سرمایه‌گذاران اتحادیه سراسری شرکت‌های تعاونی تکثیر، پرورش و صادرات آبریان ایران پذیرفت در آبادان سرمایه‌گذاری کند اما این پذیرش با عدم استقبال پرورش دهندگان روبه‌رو شد. در حال حاضر پرورش دهندگان میگوی آبادان حاضر نیستند مزارع خود را در اختیار این سرمایه‌گذار بگذارند و

مالیات بر شرکت‌ها پس از سال ۱۳۸۰ است. اگر ما حتی نرخ رشد حدود ۸ درصدی برای بخش شرکت‌ها را در نظر بگیریم و تورم حدود ۱۳ درصد را طی چند سال گذشته، باز هم شاهد فشار بیشتر از ۱۰ درصد بر بخش شرکت‌ها هستیم. اعتقاد دارم که بخش خصوصی برای کسب حداکثر سود تلاش می‌کند و این همان نقطه قوت آن است، این تابع رفتاری است که اگر در فضای مناسب بازار قرار گیرد منتهی به حداکثر منافع برای جامعه می‌شود. من بخش خصوصی را یک گروه فداکار و ازخودگذشته و... نمی‌دانم. این مهم به‌هیچ‌وجه از جایگاه مهم و مقتدر یا وقار لاشگرنه برای تولید و افزایش رفاه جامعه که به دلیل هدف افزایش رفاه برای خود آنها است کم نمی‌کند.

من در آرزوی قدرت و گسترش فعالیت بخش خصوصی هستم چون می‌دانم رفاه من، خانواده من و همه مردم ایران در گرو آن است، اما آنها را ازخودگذشته برای عشق به تولید نمی‌شناسم و شاره‌های این گونه هم نمی‌دهم.

من نه‌تنها متوجه تفکیک نرخ مالیات ۱۰ درصد بر شرکت‌ها و نرخ تصاعدی مازاد آن بوم، بلکه در کلاس‌های درس خود این نرخ‌های تقریباً غریب را به این صورت تفسیر نمودم که: کسانی که قانون مالیات‌های مستقیم فوق را طراحی کرده بودند نرخ ۱۰ درصد ثابت را مشابه دیگر نظام‌های مالیاتی قرار داده و نرخ تصاعدی نامعقول نسبت به ساختار نظام مالیاتی دیگر کشورها را به علت فقدان اجرایی مالیات به مجموع درآمد قرار داده بودند و به احتمال نزدیک به قطعی طراحان قصد داشتند با افزایش تدریجی مالیات بر مجموع درآمد نرخ‌های تصاعدی بر سود شرکت‌ها را حذف نموده و در انتها به یک نرخ ثابت مالیاتی دست یابند. اما مشروط بر برقراری و اجرای پایه مالیات بر مجموع درآمد که بتواند جبران کاهش درآمدهای مالیات بر شرکت‌ها و فشار به بخش صنعت را بنماید. این نکته کلیدی است که آقایان متوجه نیستند!

در خاتمه هر چند که بیشتر مصاحبه‌با من که در روزنامه محترم و شرقی چاپ شده بود از گفتار من نبوده، ولی این کار حرفه‌ای ژورنالیست محترم بوده که موجب اظهارنظرها و شفافیت بیشتر یک اصلاحیه از قانون مالیات‌ها شده است. باشد تا ژورنالیست‌های ما با ایجاد تحریک در متخصصین و مسئولین نقش کلیدی و مهم خود را در دستیابی به دموکراسی و نظارت بر امور مختلف به خصوص اقتصادی ایفا نمایند.

■

گزارش

اولتیماتوم نفتی ایران به ژاپن

رضا تزلدی : مدیرعامل شرکت مهندسی و توسعه نفت ایران ژاپنی‌ها را تهدید کرد تا چنانچه برای توسعه میدان نفتی آزادگان اقدام نکنند این قرارداد را لغو کند: «تاکنون هیچ اقدامی از سوی شرکت ژاپنی اینپکس درخصوص توسعه میدان نفتی آزادگان انجام نشده است لذا با توجه به متن قرارداد چنانچه تا شهریورماه پیشرفت مهمی انجام نگیرد قرارداد مذکور خود به خود باطل خواهد شد. « مهدی آزارگان درحالی چنین جملاتی را به «کیودو» گفته که دو سال و نیم از امضای قرارداد توسعه میدان آزادگان می‌گذرد. این قرارداد دو میلیارد دلاری در سال ۲۰۰۴ به‌رغم مخالفت صریح آمریکا در دولت خاتمی به امضا رسید. این برای اینکه امتیاز مذاکره انحصاری در قرارداد آزارگان را به‌دست آورد سه میلیارد دلار وام کم‌بهره به ایران داده بود. اینک اما ژاپنی‌ها مدعی هستند به دلیل بالا رفتن قیمت نفت و افزایش هزینه‌ها، رقم این قرارداد نیز افزایش یابد. بحثی که مورد پذیرش مقامات نفتی قرار نگرفته است فرصت ژاپنی‌ها برای شروع عملیات توسعه آزادگان براساس قرارداد در ماه سپتامبر (شهریورماه) به پایان می‌رسد. مهدی بازارگان درباره احتمال تمدید این قرارداد گفت: «در متن قرارداد هیچ اشاره‌ای به تمدید مهلت آن نشده است و ما نیز در این مورد فکری نکرده‌ایم.» یکی از نکاتی که شرکت اینپکس مستأویز قرار داده مین‌رویی میدان است. گرچه ایران به این مهم اقدام کرده اما ژاپنی‌ها خواستار مین‌رویی در اعماق بیشتری هستند. مدیرعامل شرکت مهندسی و توسعه نفت (متن) در این باره معتقد است: «من فکر نمی‌کنم مشکل اصلی خشتی‌کردن مین‌های منطقه باشد چرا که در حال حاضر عملیات حفاری در منطقه وجود دارد.» بازارگان مسئله اصلی تأخیر اینپکس را حجم سرمایه‌گذاری می‌داند: «امن فکر می‌کنم مسئله اصلی نگرانی اینپکس حجم سرمایه‌گذاری لازم برای پروژه آزارگان هرگونه افزایش رقم قرارداد را منتفی دانسته است: «اینپکس درخواست مبلغی بیش از قرارداد را دارد که ایران نمی‌تواند در این باره کاری انجام دهد.» وی همچنین احتمال خروج ژاپن از پروژه آزادگان به دلیل فشار آمریکا را رد کرده است.

سختگویی دولت ژاپن دیروز به سخنان بازارگان واکنش نشان داد. «شینزو آبه» به خبرنگاران گفت: «شور ژاپن مایل است میدان آزادگان را توسعه دهد. ما تمایل داریم براساس قرارداد منعقد پش برویم.» وی پروژه توسعه میدان آزادگان را برای عرضه مطمئن انرژی به ژاپن بسیار مهم ارزیابی کرد اما یک تبصره برای آن قائل شد: «ایران باید نگرانی‌ها در مورد فعالیت‌های هسته‌ای خود را برطرف کند. « میدان نفتی آزادگان براساس برآوردهای اولیه ۲۶ میلیارد بشکه ذخایر نفتی دارد که از جمله مفادین نفوسی توسعه‌نیافته جهان محسوب می‌شود. ۷۵ درصد این پروژه به شرکت ژاپنی اینپکس و ۲۵ درصد آن به شرکت نیکو وابسته است. قرار است روزانه ۲۶۵ هزار بشکه نفت از این میدان استخراج شود.

مدیرعامل متن درباره جایگزین احتمالی شرکت اینپکس به مهر گفت: «اگرچه شرکت‌های چینی و شرکت‌ها بسیار زیادی برای توسعه این میدان در صورت نرسیدن به توافق با شرکت ژاپنی اعلام آمادگی کرده‌اند اما باید در انتظار مذاکرات با ژاپنی‌ها بود.» در حال شرق روز گذشته از محمدهادی نژادحسینیان معاون بین‌المللی وزارت نفت خواست در مین‌های این میدان اظهارنظر کند: «بحث‌ها در داخل نفت مینتی بر این است که در صورت نرسیدن ژاپنی‌ها شرکت‌های داخلی این پروژه را انجام دهند.»

■**اعتبارات توسعه آزادگان از چه طریقی انجام خواهد شد؟**
ایرانی‌ها می‌توانند تمام مراحل توسعه میدان را پیش ببرند. قرار است در صورت حضور ایرانی‌ها اعتبارات پروژه از سوی صندوق ذخیره ارزی تخصیص یابد. «نگرانی نژادحسینیان‌تها از مشکلات اجرایی احتمالی در تخصیص اعتبار پروژه است. باید در انتظار تصمیم ژاپنی‌ها ماند. آبخیز بادامی‌ها نتایج سه سال مذاکرات طاقت فرسا را از دست خواهند داد. چندی پیش مدیرعامل پتروایران نیز در گفت‌وگو با شرق از اعلام آمادگی این شرکت برای حضور در پروژه آزادگان خبر داده بود.

خبرها

اختصاص ۱۸۰ هزار میلیارد ریال تسهیلات کم‌بهره

ایسنا : در جلسه ویژه‌ای که به ریاست محمود احمدی‌نژاد رئیس‌جمهور و با حضور مسئولان دستگاه‌های مختلف تشکیل شد، آخرین وضع پرداخت تسهیلات کم‌بهره اشتغالزایی در استان‌های مختلف کشور برای حمایت از طرح‌های کوچک و زودبازده بررسی و راهکارهایی برای رفع مشکلات و ناهماهنگی‌های میان‌دستگاهی اتخاذ شد. در این جلسه که با حضور وزیر کار و امور اجتماعی، و امور اقتصادی و دارایی، صنایع و معادن، تعاون و کشور، رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، معاون اجرایی رئیس‌جمهور، روسای بانک‌های دولتی و برخی استانداران تشکیل شد، نحوه بررسی طرح‌های کوچک و زودبازده از لحاظ توجیه فنی و اقتصادی در کمیته مشترک استان‌ها و معرفی آنها به بانک‌های عامل جهت پرداخت تسهیلات کم‌بهره بررسی و برای هماهنگی هرچه بیشتر میان دستگاه‌های ذی‌ربط و تسریع در پرداخت این تسهیلات راهکارهایی اتخاذ شد. تاکنون ۱۱۳ هزار طرح کوچک و زودبازده با اشتغالزایی بیش از ۴۸۰ هزار نفر از سوی ستاد استان‌ها به بانک‌های عامل معرفی شده‌است که بیش از ۳۰ هزار طرح در این بانک‌ها بررسی و تایید شده است و بررسی بقیه طرح‌ها نیز ادامه دارد. براساس تصمیم دولت قرار است تا پایان اسمال ۱۸۰ هزار میلیارد ریال تسهیلات کم‌بهره به منظور حمایت از طرح‌های کوچک و زودبازده اشتغالزایی اختصاص یابد.

وزیران کویت و عراق به اوپک نمی‌روند

شرق: وزیران نفت کویت و عراق از حضور در اجلاس اوپک در کاراکاس امتناع کردند. مقامات کویتی اعلام کردند تصمیم وزیر نفت این کشور به دلیل مسائل سیاسی داخلی، منحل شدن پارلمان و احتمال برگزاری انتخابات زودهنگام اتخاذ شده است. وزیر نفت عراق هم دیروز اعلام کرد که در نشست اول ژوئن (یازدهم خرداد) اوپک در کاراکاس شرکت نمی‌کند. ظاهراً شهرستانی به دلیل عدم آشنایی کامل با وظایف وزارتی خود به اوپک نمی‌رود